

știința nu cred că mai poate pretinde astăzi că poate defini persoana. De fapt, unde a ajuns lumea?... nu mai are nicio înțelegere a tainei; cei mai dinainte de noi aveau altă înțelegere.

Sfinții Părinți au lăudat la fel de mult căsătoria ca și monahismul.

Pe de o parte se recunoaște că Dumnezeu a creat omul bărbat și femeie; omul întreg este bărbat și femeie. Și, de fapt, în căsătorie se depășește plăcerea trupestă. Vin atâtea griji, copii. Ceea ce e trupesc este depășit, dar totuși este și prețuirea asta; legătura completă. Eu cel puțin așa am trăit-o.

Nu mai e viața mea întreagă, nu mai e soția mea; câtă sensibilitate, câtă iubire a unuia pentru altul! Se poate scrie o carte despre sfințenia în căsătorie.

În Occident se destramă familia, nu mai există căsătorie.

Ăsta-i Occidentul! Li se pare importantă homosexualitatea. Nu mai înaintează omenirea. În Suedia numai 3% se căsătoresc! În Olanda îi vezi în doi, bărbat și femeie, împerechindu-se în vitrină. În America au legiferat homosexualitatea, drogurile. De fapt unde-au ajuns ei?

Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „*Omul întreg e bărbat și femeie*”. Bărbatul singur nu e om întreg; femeia singură nu e om întreg; numai împreună sunt omul întreg. Cât de împuținat ești după ce nu mai ai femeie! Cât de neîntreg ești! Cine te iubește? Te iubește soția cel mai mult! Te iubește bărbatul cel mai mult! Nu există altul care să te iubească așa de mult!

Soția rămâne lângă bărbat, bărbatul lângă soție, este o unitate deplină între unul și altul.

Sursa: tainacasatoriei.wordpress.com

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 28 iunie	18:00	Vecernie și Litie
Miercuri 29 iunie	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfinții Apostoli Petru și Pavel
Sâmbătă 2 iulie	18:00	Vecernie
Duminică 3 iulie	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminică a II-a după Rusalii

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

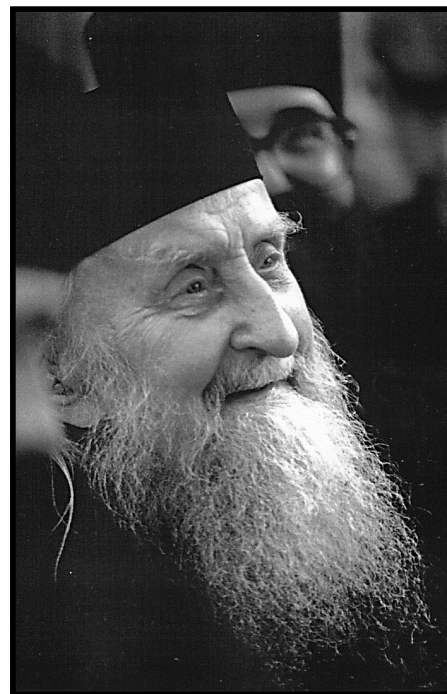
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

De mila Domnului plin este pământul.

(Psalm 32, verset 5)

Nr. 172 / 26 iunie 2016

**STAREȚUL
SOFRONIE SAHAROV**
CĂTRE ÎPS IEROTEL,
MITROPOLIT DE NAVPAKTOS

DOGMA SFINTEI TREIMI ARE LEGĂTURĂ CU VIAȚA NOASTRĂ

Dogma Sfintei Treimi are legătură cu viața noastră, de vreme ce omul este zidit după chipul și spre asemănarea lui Dumnezeu. Care este legătura noastră cu Dumnezeu? Persoana ipostas. Tatăl trăiește în Fiul și întru Duhul Sfânt, Fiul trăiește întru Tatăl și întru Duhul Sfânt, iar Duhul Sfânt trăiește întru Tatăl și întru Fiul. Această unime nu anulează atributele ipostatice speciale ale persoanelor.”

Și noi am fost zidiți ca persoane pentru a avea comuniune cu Dumnezeu treimic. Înăuntrul nostru există principiul personal. După păcat am devenit indivizi, entități egoiste, dar acum, uniți de Hristos, Cel ce lucrează și activează în noi principiul ipostatic, devenim iarăși persoane adevărate. Dumnezeu trăiește în noi și noi în El. Noi Îl iubim pe Dumnezeu și pe toți oamenii. Expresia persoanei lui

Dumnezeu este dragostea Sa care a coborât până la iad, iar expresia persoanei noastre este dragostea noastră, care iarăși coboară până la iad prin micșorarea de sine și prin lepădarea de sine. [...]

Și noi, creștinii, devenim persoane atunci când ne unim între noi în Hristos și trăim unul față de ceilalți în mod personal prin dragoste. Astfel, trăim în mod treimic.[...]

Creștinul ortodox este cel care are slăvire dreaptă, adică crede drept, slăvește și se roagă drept, leagă credința de rugăciune și de cult.

Fiind creștini ortodocși, credem și slăvim pe Dumnezeu treimic și Îl iubim pe Dumnezeu Cel din Treime. Aceasta este diferența noastră față de alte credințe care au doar un dumnezeu uniipostatic.

Dragostea noastră către Dumnezeu și către fratele nostru este mărturisirea credinței, prin urmare atunci când Îl iubim pe Dumnezeu Îl și mărturisim.[...]

De obicei celelalte religii, celelalte sisteme, compun și înțelesul lui Dumnezeu din trăirile omului. În Biserica Ortodoxă îl înțelegem pe om din trăirea și prezența lui Dumnezeu. De vreme ce omul este creat după chipul și spre asemănarea lui Dumnezeu, prin urmare cunoașterea dreaptă a lui Dumnezeu este o condiție a cunoașterii omului și a rezolvării problemelor sale.[...]

Fiecare se mântuiește într-un fel propriu. Predica în biserică este generală, fiecare însă ia ceea ce îi folosește și continuă cu asceza, cu ascultarea, adică cu împlinirea poruncilor lui Hristos.[...]

Îi vom iubi pe ceilalți atunci când ne rugăm pentru ei. Pentru a înțelege ceea ce îl preocupă pe celălalt trebuie să ne rugăm din inimă pentru el. Atunci vedem nevoile pe care le are și ne îngrijim de rezolvarea lor.[...]

Dacă inima nu simte nimic, nu trebuie să vorbească.[...]

Când cineva vorbește monahilor, singura temă stabilă este tema ascultării. Ascultarea este fundamentul vieții monahale. Când cineva face ascultare, atunci inima lui devine mult mai sensibilă și cuprinde problemele ce îi preocupă și pe ceilalți și îi ajută. Făcând ascultare de părintele, oricine primește viața – experiență a aceluia. Ascultarea are multe aspecte, multe laturi. Există ascultare de tradiția Bisericii, există ascultare de un episcop, ascultare de duhovnic și apoi ascultare de toți atunci când se poate supune voinței celui alt în experiențe care nu contravin poruncilor lui Dumnezeu.

Unii consideră că monahii nu fac nimic. Așa pare, deoarece monahii fac ceea ce nu fac ceilalți, dar monahii au o taină, adică adâncul vieții lor, care este nevăzut, este Dumnezeu. Ei se unesc cu Dumnezeu, Care este centrul lumii,

și astfel se fac și ei în Hristos stăpâni ai lumii acesteia. Monahul este creștinul desăvârșit.

Sursa: acvila30.ro

**PĂRINTELE
DIONISIE IGNAT**
(1909 - 2004)

FĂRĂ DRAGOSTE NICI O NEVOINȚĂ NU ARE VALOARE

Tot ce facem să facem cu rugăciune și blagoslovenie ca să se pogoare harul Sfântului Duh peste noi. „Fără de Mine nu puteți face nimic”, zice Domnul.

Astăzi s-au înmulțit ispitele pentru călugăr, pentru că ispititorul a căpătat putere și îndrăzneală.

Răutatea în om nu este atât din noi, cât de la ispititorul care continuu ne pândește ca să ne clatine poziția.

Nimeni nu vrea să știe că cel mai mare lucru este să te cunoști cu adevărat pe sine, cine ești cu

adevărat. Asta este cea mai mare virtute.

Nicăieri Ortodoxia nu ne obligă să vedem greșelile altuia, ci să ne vedem pe noi și să ne smerim și să ne considerăm mai răi ca toți.

Fără dragoste nici o nevoie nu are valoare. Dragoste, pace și acoperământul ascultării.

Dumnezeu este iubire, dar iubire cu măsură, cu hotar. Hotărârile Sfintelor Sinoade spuneau: „Părutu-S-a Duhului Sfânt și nouă” și erau convinși că hotărârile lor erau de la Dumnezeu.

Și nu s-a făcut nici unul din cele șapte mari Soboare Ecumenice fără mari minuni. Și noi acum lepădăm hotărârile Sfintelor Soboare în numele dragostei.

Sursa: Starețul Dionisie – Duhovnicul de la Sfântul Munte Athos, Ed. Prodomos, 2009, p. 297

**PĂRINTELE
DUMITRU STĂNILOAIE**
(1903 - 1993)

FAMILIA E SFÂNTĂ

Persoana e o mare taină, o taină care mă înalță, îmi dă o bucurie... de-aș avea toată lumea, dacă n-ar fi o persoană atentă față de mine aș fi cel mai nenorocit om. Numai dacă am o persoană care-i atentă față de mine, numai atunci mă simt fericit. Deci ce mare lucru este persoana, cine-o poate defini?...